

PECE – ČERTOV KOPEC

Lesnícky náučný chodník

ZÁKLADNÉ INFORMÁCIE O NÁUČNOM CHODNÍKU

Kraj: Bratislavský kraj

Okres: Pezinok

Pohorie: Malé Karpaty, podcelok Pezinské Karpaty

Chránené územie: CHKO Malé Karpaty

Východisko: odbočka vpravo od hlavnej cesty na Pezinskú Babu smerom na Rybníček, Pezinský hrad

Trasa: nenáročná

Dĺžka: 4,7 km

Prevýšenie: 265 m

Čas prechodu: individuálny, cca 1,5 hod.

Počet zastávok: 4

Zameranie a typ chodníka: lesnícke, prírodovedné, ochranárske, historické, samoobslužný, peší, jednosmerný, celoročný

Nadväznosť na turistickú značku:

Rok otvorenia, garant: 2003, LESY SR, š. p., Odštepny závod Smolenice

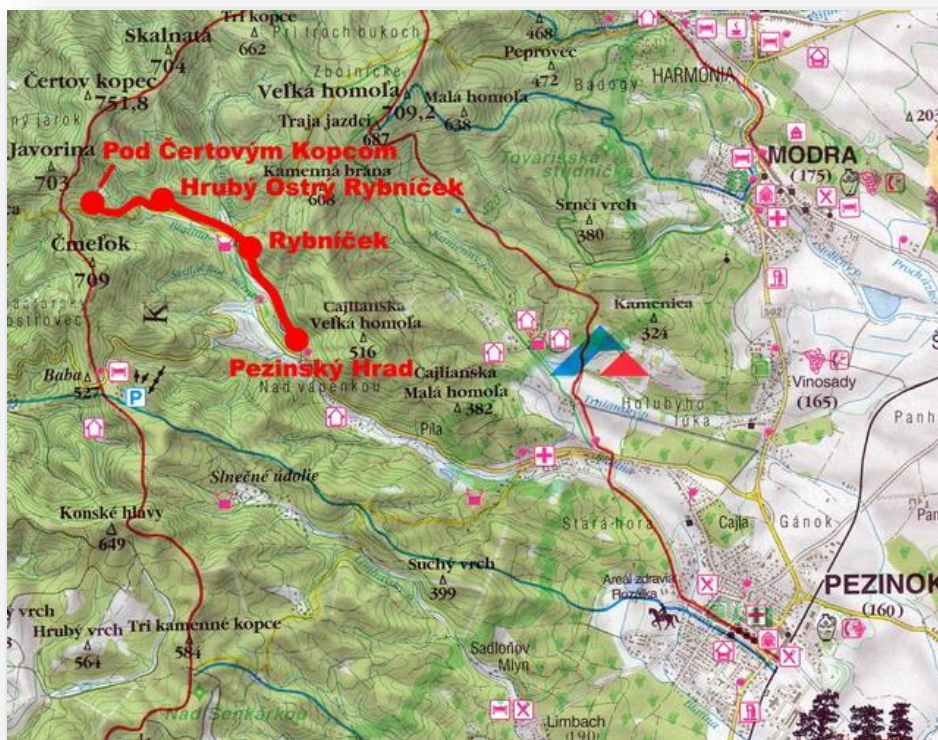
Textový sprievodca: nie je

Aktuálny stav: náučný chodník je v dobrom technickom stave

Poznámka: pracovníci Lesnej správy Pezinok (0918 333 055) ponúkajú na požiadanie sprievodné slovo

Kontakt: LESY SR, š. p., Odštepny závod Smolenice
Trnavská 12, 914 04 Smolenice

ZAÚJÍMAVOSTI NA TRASE A OKOLÍ

Lokalita Pezinský hrad sa nachádza pod historickým miestom s málo zachovanými zvyškami múrov stredovekého hradu z 13. storočia. Pezinský hrad dali postaviť pravdepodobne grófi Svätého Jura a Pezinka a mal za úlohu strážiť cestu na Záhorie cez sedlo Javorina a taktiež miestne náleziská zlata. Okrem lesného hospodárstva bola jedným z príjmov miestneho obyvateľstva oddávna i výroba vápna. Prvá písomná zmienka o ťažbe kameňa v tejto oblasti pochádza z roku 1699. Výnosy z lesa boli v minulosti požívané aj na ušľachtilé sociálne ciele. Takto vznikla v Pezinku Študijná základina Jána Pálffyho na základe jeho testamentu z roku 1907. Jej poslaním bolo poskytovať z výnosov lesných a poľnohospodárskych majetkov štipendiá vynikajúcim študentom, ktorí si chceli po úspešnom skončení vysokých škôl prehlbovať svoje vedomosti v cudzine.

Lokalita Rybníček približuje novodobé osídlenie tohto územia. „Huncokári“ – holzhackeri boli bavorskí a tirolskí drevorubači, ktorí prišli na územie Malých Karpát v polovici 18. storočia s nástupom vlády cisárovnej Márie Terézie (1740–1780). V oblasti Pezinka sa usadili nielen na Pálffyovských majetkoch, ale jednotlivé rodiny žili roztrúsene aj po horských samotách. Zaoberali sa najmä ťažbou dreva v malokarpatských lesoch a po celých dvesto rokov žili v uzavretom spoločenstve. Bránili sa asimilácii a sobášili sa len vo vlastnej komunite. Začiatkom druhej svetovej vojny žilo v Malých Karpatoch približne 800 osôb hlásiacich sa k huncokárom. Po skončení vojny im však bola prisúdená kolektívna vina a väčšina z tých, čo prežili, bola deportovaná do Nemecka. Lokalita Rybníček slúži aj ako hlavný zdroj pitnej vody pre mesto Pezinok.

Lokalita Hrubý Ostrý Rybníček a jej okolité lesy sú tvorené bukovými a zmiešanými porastmi s prímiesou javora, jaseňa, lipy, smreka a smrekovca, ktoré vytvárajú veľmi dobré podmienky pre život rôznej divej zveri a vtáctva. Žije tu päť druhov raticovej zveri: jelenia, danielia, muflonia, srnčia a diviacia zver. Zvlášť dobré životné podmienky tu má muflonia zver. Z malých lesných šeliem tu žije líška, jazvec, kuna a iné malé šelmy, prechodne aj rys ostrovid. Vyskytujú sa tu i niektoré vzácne druhy dravcov a sov, hlavne orol kráľovský a výr skalný, taktiež sova lesná a myšiak lesný. V tichých

lokality žije bocian čierny a krkavec čierny. V týchto pestrých listnatých lesoch nachádzame veľa druhov spevavého vtáctva. K najpočetnejším druhom celoročne obývajúcim lesy patria sýkorky. Po celý rok tu stretávame aj brhlíka, sojku a ďatľa.

Lokalita *Pod Čertovým kopcom* dostala názov podľa Čertovho kopca, ktorý je so svojou výškou 752 m n. m. najvyšším vrcholom Pezinských Karpát. Je súčasťou hrebeňa, po ktorom vedie známa turistická trasa „Štefánikova magistrála“. V minulosti boli v týchto miestach najväčšie zásoby kvalitnej drevnej hmoty. Prevažné zastúpenie mali čisto bukové porasty, v hrebeňových častiach sa vyskytoval i vzácny javor či jaseň. V súčasnosti sú tieto porasty viditeľne poškodené viacerými kalamiťami opakujúcimi sa v nepravidelných intervaloch, ktoré sú dôsledkom nepriaznivého vplyvu ľudskej činnosti a následných klimatických zmien. Spracovanie kalamiťy – náhodných ťažieb je nákladnejšia a rizikovejšia činnosť ako bežná plánovaná rubná ťažba. V okolitých lesoch sa nachádzajú aj stopy po banskej činnosti. Prvé písomné zmienky o baniach v Pezinku siahajú do začiatku 14. storočia. Ťažba zlata sa však postupne stala stratovou, a tak ju nahradili iné rudy, a to najmä antimón a neskôr pyrit. Definitívne uzatvorenie pyritových baní po roku 1896 súviselo so zatvorením továrne na výrobu kyseliny sírovej na Cajle (oblasť Pezinka), ktorá bola roku 1848 prvá svojho druhu v Rakúsko-Uhorsku.

